fotbal

F.C. Argeș pe primul loc și în „Cupa F.R.F."

Jocurile primei etape a „Cupei F. R. Fotbal" pentru echipele de rezerve-tineret s-au desfășurat într-o atmosferă de interes. Cu acest prilej s-au remarcat un mare număr de tineri fotbaliști a căror evoluție redactorii și corespondenții noștri o vor urmări, în viitoarele etape, cu deosebită atenție. Publicăm astăzi clasamentul, după prima etapă, a acestei competiții:

1.	F. C. Argeș	1	1	0	0 4-0 2
2.	Steaua	1	1	0	0 2-0 2
3—7.	Petrolul	1	1	0	0 2-1 2
3—7.	Farul	1	1	0	0 2-1 2
3—7.	Jiul	1	1	0	0 2-1 2
3—7.	Progresul	1	1	0	0 1-0 2
3—7.	A.S.A. Tg. M.	1	1	0	0 1-0 2
8-12.	„U" Cluj	1	0	0	1 0-1 0
8-12.	„U" Craiova	1	0	0	1 1-2 0
8-12.	U.T.A.	1	0	0	1 0-1 0
8-12.	Steagul r.	1	0	0	1 1-2 0
8-12.	Dinamo Buc.	1	0	0	1 1-2 0
13.	Din. Bacău	1	0	0	1 0-2 0
14.	Rapid	1	0	0	1 0-4 0

Arbitrii etapei a XV-a

● RAPID — U.T.A.: **N. Mogoroașe** (Craiova) la centru, V. Grigorescu (Craiova) și V. Buiculescu (Caracal) la tușă;

● A.S.A. TG. MUREȘ — STEAUA: **M. Rotaru** (Iași) la centru, I. Radu (Bîrlad) și V. Popa (Iași) la tușă;

● STEAGUL ROȘU — F.C. ARGEȘ: **A. Macovei** (Bacău) la centru, V. Toma (București) și C. Gheorghiță (Bacău) la tușă;

● UNIVERSITATEA CRAIOVA — DINAMO BUCUREȘTI: **N. Cursaru** la centru, C. Dragu și N. Moroianu (toți din Ploiești) la tușă;

● PROGRESUL — JIUL PETROȘENI: **I. Boroș** (Timișoara) la centru, Tr. Cruceanu (Arad) și I. Ștefăniță (Brașov) la tușă;

● PETROLUL — FARUL: **C. Petrea** la centru, C. Ghemingean și I. Dancu (toți din București) la tușă;

● DINAMO BACĂU — UNIVERSITATEA CLUJ: **C. Bărbulescu** la centru, G. Retezan și A. Münich (toți din București) la tușă.

Ieri, pe terenul Medicina, echipa Progresul, antrenată de Cornel Drăgușin și Florin Stîrbei și-a continuat pregătirile în vederea meciului cu Jiul jucînd la două porți în compania formației de tineret-rezervă.
În fotografie un aspect din timpul jocului de verificare.

Foto: F. BRANDRUP

O acțiune de proporții pentru depistarea juniorilor

Comisia de juniori, din cadrul Federației române de fotbal, va organiza, în curînd, o amplă acțiune de depistare și selecție a tinerelor talente. În urma unei convorbiri avute cu antrenorul federal pentru juniori, GH. OLA, oferim cititorilor noștri toate datele acestei acțiuni.

— Modalitățile utilizate, în anii trecuți, pentru descoperirea tinerelor talente le considerați condamnate prin slaba lor eficacitate?

— Da. Aria de investigație a fostei competiții *„Cupa F. R. Fotbal pentru juniori"* cuprindea doar vreo 250 de juniori. Selecționatele regionale nu însumau întotdeauna cele mai dotate elemente. Ele aveau un scop competitiv, pe diferite considerente antrenorii lor nu selectau, ci adăugau 2—3 jucători unei formații mai puternice și reprezentativa era gata. Talentele nu erau analizate sub unghiul perspectivei, ci pe criteriul randamentului imediat. Pe mulți adolescenți — fotbaliști de perspectivă — i-a vestejit indiferența. În consecință, tabăra națională în care se alcătuia echipa reprezentativă pe anul în curs nu însuma toate valorile ivite în cuprinsul țării.

— Noua formulă a operațiunilor de selecție va elimina lacunele enumerate?

— Începînd din acest an, vom organiza trialuri în fiecare reședință de județ. La ele vor fi invitați toți tinerii fotbaliști înzestrați din cadrul cluburilor, asociațiilor, liceelor, școlilor profesionale, școlilor sportive de elevi etc. Vor fi trecuți în revistă 2 500 de juniori, de zece ori mai mulți decît pînă acum, născuți după 1 septembrie 1950 (limita minimă de vîrstă — 15 ani), remarcați în competițiile de fotbal de toate categoriile.

— Comunicați-ne, vă rugăm, programul acțiunii.

—Trialurile vor avea loc după cum urmează:

la 20 și 21 martie în orașul București;

la 2 aprilie în orașele Arad, Alba Iulia, Pitești;

la 3 aprilie: Timișoara, Deva, Tîrgoviște;

la 4 aprilie: Reșița, Sibiu, Ploiești;

la 5 aprilie: Tr. Severin, R. Vîlcea, Buzău;

la 9 aprilie: Zalău, Suceava, Tg. Mureș;

la 10 aprilie: Baia Mare, Botoșani, Miercurea Ciuc;

la 11 aprilie: Satu Mare, Bistrița, Piatra Neamț, Sf. Gheorghe;

la 12 aprilie: Oradea, Cluj, Bacău, Brașov;

la 16 aprilie: Tg. Jiu, Galați;

la 17 aprilie: Craiova, Brăila, Iași, Tulcea;

la 18 aprilie: Slatina, Slobozia, Vaslui, Constanța;

la 19 aprilie: Alexandria, Focșani, Giurgiu;

la 24, 25 și 26 aprilie: din nou în orașul București.

— Cine va lansa „invitațiile"?

— În fiecare județ se va alcătui o comisie, compusă din 3—5 tehnicieni cu experiență în activitatea de pregătire a juniorilor. Ea va stabili planul acțiunii și, cutreierînd județul, va efectua o primă triere pentru descoperirea fotbaliștilor „în devenire". Comisia îi va convoca, la data fixată, în capitala județului și va adopta toate măsurile care condiționează reușita acțiunii. Verificarea se va efectua prin meciuri între selecționați. La ele, vor asista și tehnicieni din cadrul federației, membri ai comisiei centrale de juniori și antrenorii reprezentativelor de juniori (n.n. *Gh. Ola* și *Dumitru Teodorescu*).

— Suprafața de selecție va include, în sfîrșit, și mediul sătesc, aproape neexplorat pînă în prezent?

— Investigarea tinerelor talente din mediul sătesc constituie unul din punctele forte ale actualei orientări. Avem impresia că la sate se joacă în prezent mai mult fotbal decît la oraș. La aceste concursuri de afirmare invităm și pe adolescenții neobservați de către „antenele" noastre. Oricine se consideră înzestrat să poftească și va fi bine venit.

— Ce preconizați pentru evidențiați?

—Îi vom invita în cele 5 tabere de vară pentru juniori.

— Urmăriți și vreun obiectiv de ordin documentar?

— De pe cîmpul acestei acțiuni de proporții se va culege un bogat material informativ, despre numărul și densitatea talentelor în diversele județe ale țării, despre starea de robustețe a tinerilor fotbaliști, despre înzestrarea lor tehnică etc. Concluziile vor oferi date pentru aprecierea perspectivei, precum și sugestii pentru stabilirea măsurilor menite să alcătuiască fotbalului nostru o puternică bază de tinerețe.

R. B.

Pronosticul nostru

(Etapa din 17 martie)

1.	A.S.A. Tg. M.—Steaua	x
2.	Steagul roșu—F.C. Argeș	1
3.	„U" Cv.—Dinamo Buc.	x
4.	Petrolul—Farul	1
5.	Din. Bacău—„U" Cluj	1
6.	Flacăra—Poiana	x
7.	C.F.R. Tim.—Vagonul	1
8.	Brescia—Atalanta	1
9.	Fiorentina—Juventus	x
10.	Napoli—Bologna	1
11.	Roma—Varese	x
12.	Spal — Internazionale	2
13.	Torino—Mantova	1

ȘTIRI

DUMINICA, ÎN CAPITALĂ, ÎN DIVIZIILE B ȘI C

Etapa a XV-a a diviziilor B și C programează duminică, în Capitală, următoarele partide:

● terenul Electronica, ora 11: Electronica Obor — Politehnica Iași (divizia B);

● stadionul Politehnica (fost C.A.M.), ora 11: Politehnica București — C.F.R. Pașcani (divizia B);

● terenul Timpuri noi, ora 10: Flacăra roșie București — Oltul Sf. Gheorghe; ora 11,45: T.U.G. București — Dunărea Giurgiu (ambele din divizia C).

DUMINICĂ, LA RM. SĂRAT: FLACĂRA MORENI — POIANA CÎMPINA

Deoarece terenul din Moreni este suspendat, meciul Flacăra Moreni — Poiana Cîmpina (din divizia B, seria I) se va disputa pe terenul din Rm. Sărat, duminică de la ora 12,15.

Dialog cu cititorii

Mai mulți studenți ai Universității din Cluj ne-au trimis o scrisoare de reproș cu nimic meritată. Ei afirmă că despre incidentele petrecute la meciul de hochei Steaua — Dinamo au aflat din alte ziare și nu din „Sportul", care, după spusele lor, n-ar fi luat atitudine în această împrejurare.

În fața unei asemenea deformări a realității nu știm ce să mai credem. Oare n-a sosit și la Cluj ziarul nostru din ziua de 5 martie, care avea chiar în prima pagină comentariul „Cînd crosa se transformă în bîtă!"? Și nici numărul din 7 martie, în care erau publicate sancțiunile dictate de federație? Sau, dacă au sosit aceste ziare, să înțelegem că ele n-au fost citite cum trebuie? Răsfoiți, în acest caz, colecția ziarului nostru, tovarăși studenți din Cluj!

★

Dispozițiile care reglementează accesul în incinta terenurilor a persoanelor care nu iau parte la joc sînt valabile atît la meciurile oficiale, cît și la cele amicale. Se pare, însă, că nu peste tot este înțeles acest lucru. După cum ne informează cititva **cooperatori din Reghin**, la partida amicală dintre echipa locală, Progresul, și divizionara A, Jiul (disputată în ziua de 5 martie) s-a permis multor persoane accesul pe marginea terenului, întrucît asemenea încălcări ale dispozițiilor în vigoare duc adesea la vicierea atmosferei în care se desfășoară jocurile, generînd chiar incidente regretabile, arbitrii sînt în primul rînd cei ce au datoria de a interveni pentru respectarea ordinei. Iar dacă nu reușesc, ei au deplina latitudine de a nu fluiera începutul jocului sau de a opri desfășurarea lui.

Tovarășul **Nicolae Oancea** din Constanța ne-a trimis o scrisoare în care își exprimă nemulțumirea pentru faptul că, într-un recent articol apărut în ziarul nostru, rezultatele obținute de echipa Farul cu prilejul turneului întreprins în Orientul Mijlociu sînt apreciate doar ca **mulțumitoare**. Observația cititorului din Constanța ne surprinde. Desigur, e meritoriu să închei un turneu peste hotare fără înfrîngere, dar să nu uităm nici valoarea adversarilor formației constănțene. Dacă o victorie (și încă într un meci amical) asupra echipei Arabik Alep, de pildă, trebuie apreciată ca foarte prețioasă (în concepția tov. Oancea), atunci ce calificativ am putea da unui eventual succes al Farului asupra formației Celtic Glasgow sau a oricărei alte echipe de valoare continentală? Să fim mai modești, tovarășe Oancea, căci e mult mai bine.

Fără a fi răutăcioși, să vă întrebăm și noi ceva: cum apreciați înfrîngerea suferită de echipa dv. favorită la Suceava, în urma căreia a fost eliminată din „Cupa României"?

★

Un alt constănțean, tovarășul C. Ionescu, domiciliat în str. Cuza Vodă 66, ne oferă o mostră de suspiciune cum rar se poate întîlni. D-sa apreciază că participarea echipei Farul în „Cupa Balcanică" o dezavantajează vizibil pe planul returului campionatului, că îi diminuează șansele de a lupta pentru titlul de campioană și lasă să se înțeleagă că aceasta constituie o „mașinațiune" a federației, care favorizează pe Steaua, F. C. Argeș și Universitatea Craiova (propusă inițial să ia parte la competiția balcanică).

Într-un fel, sîntem totuși nevoiți să-i dăm dreptate suspiciosului suporter constănțean. Farul n-avea ce căuta în „Cupa Balcanică", dar nu din cauză că evoluția sa în campionat ar fi fost prejudiciată, ci ca o consecință firească a procedeului incorect folosit într-un meci din ediția trecută a competiției (amintim de cazul Pavel—Sasu).

Lotul de seniori rulînd pe șoseaua București — Pitești, înainte de plecarea în Algeria
Foto: TH. ROIBU

DEBUT ÎN ACTIVITATEA COMPETIȚIONALĂ

● **Echipa de seniori a României ia astăzi startul în „Tour d'Annaba"**

● **Rutierii tineri participă — tot astăzi — la o cursă pe circuit în București**

Astăzi, reprezentanții ciclismului nostru debutează în activitatea internațională a sezonului 1968. La Annaba, în Algeria, printre participanții la cea de a II-a ediție a competiției pe etape „Tour d'Annaba" se vor afla și cicliștii români din reprezentativa de seniori: *Gabriel Moiceanu* — căpitanul echipei, *Walter Ziegler*, *Nicolae Ciumeti*, *Ion Ardeleanu*, *Ion Stoica* și *Gh. Moldoveanu*.

Prezenți pentru prima oară la startul acestei întreceri, reprezentanții României și-au fixat ca scop principal pregătirea pentru viitoarele mari competiții ale sezonului și, în special, pentru *„Cursa Păcii"* și *„Tour de l'Avenir"*. Nutrim însă speranța că rutierii noștri nu vor face un simplu galop de sănătate, o plimbare turistică în Africa. Ar fi nefiresc, în primul rînd pentru că ei poartă tricourile naționale, reprezentînd astfel sportul nostru și, în al doilea rînd, pentru că, prezentîndu-se la startul unei întreceri, au datoria să contribuie efectiv la buna ei reușită. Sînt deziderate îndreptățite și — repetăm — avem speranța că ele vor fi realizate de cei cărora li s-a acordat cinstea de a ne reprezenta într-o confruntare internațională. Ziarul nostru și-a expus, de altfel, această opinie în două ședințe ale biroului federal, ședințe care au avut loc înaintea plecării echipei în Algeria și la care a luat parte și conducătorul delegației, Ilie Istrate.

„Tour d'Annaba" este o competiție grea, care programează în 9 zile de concurs aproape 1 500 km. Cursa are multe etape de munte și prevede — în unele zile — distanțe mari pentru început de sezon: 213 km (22 martie), 208 km (21 martie), 188 km (18 martie), 185 km (16 martie). În afara ultimelor două zile, toate celelalte etape măsoară peste 150 km.

Ce fac băieții din lotul speranțelor condus de antrenorul Nicolae Voicu? Tot astăzi își încep și ei activitatea competițională, deocamdată necuprinsă în calendarul oficial. După-amiază, pe circuitul din str. Cîmpinei, *Emil Rusu*, *Constantin Grigore*, *Tudor Vasile* și colegii lor din lotul de tineret, alături de alți cicliști din Capitală, vor lua parte la o cursă, urmînd ca duminică la amiază să-și dispute din nou șansele pe același traseu.

Săptămîna viitoare, mai precis la 22 martie, tinerii rutieri se vor deplasa în Bulgaria pentru a concura la două întreceri la Pleven. Ei vor rula alături de cicliști de renume din Uniunea Sovietică (lotul pentru „Cursa Păcii"), Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria etc. Cele două întreceri de fond îi vor da lui Nicolae Voicu posibilitatea de a face o primă triere a elevilor săi în vederea evoluției în cursa Bordeaux - San Sebastian, programată pentru începutul lunii aprilie. De acest lot sînt legate cele mai multe dintre speranțele noastre pentru actualul sezon. Dintre tinerii rutieri vor fi selecționați majoritatea celor ce vor participa la „Tour de l'Avenir" și tot de la ei așteptăm realizarea baremului necesar pentru participarea la J.O. de la Ciudad de Mexico. Iată de ce solicităm federației să sprijine temeinic activitatea lor — de pregătire și competițională.

Hristache NAUM

File din JURNALUL IOLANDEI BALAȘ

X

Îmi pare rău că trebuie să închei. Desigur că aș mai avea foarte multe de povestit. Despre toată acea perioadă „după căderea Romei", despre recordurile mondiale care au urmat, despre 1,87 (n.r. 16 aprilie 1961), despre acel 1,88 de la Varșovia (n.r. 18 iunie 1961), pe care l-am așteptat atîta, ca să nu se mai spună că pistele românești au o suplețe cu totul ieșită din comun, ele reprezentînd, chipurile, cum nu se poate mai bine, avantajul terenului, despre acel 1,90 de la Budapesta (n.r. 8 iulie 1961)... în sfîrșit despre ultimul meu record mondial, cel de la Sofia (n.r. 16 iulie 1961 — 1,91 m), care e trecut pe o placă, cu litere frumoase, la intrarea în stadionul Vasil Levski.

Astăzi, însă, n-aș vrea să vorbesc despre recorduri. Și așa am dat nenumărate cifre. Deci, nimic despre recorduri. Și nici despre acel 1,90 de la Tokio, care mi-a adus o medalie olimpică de aur. Astăzi aș vrea să privesc printre cifre sau prin cifre.

Anii au trecut. Ultimul record a rămas mult în urmă. Poate că la Hagen, în Republica Federală a Germaniei, în ultima zi de mai 1964, am fost la numai un milimetru de 1,92, dar asta nu mai are prea multă importanță. Să vorbim mai bine despre ce a fost.

Ce reprezintă acest 1,91 al meu, care a avut norocul să fie săpat și pe o placă de marmură?

Pentru foarte mulți e o simplă cifră. (Statisticienii, chiar cei așa-zis îndrăgostiți de atletism nu fac excepții). Pentru mine, însă, reprezintă, cred, aproape o jumătate de viață. O viață de om alergînd după propria-i nălucă. Dacă m-ar întreba cineva: „Spune, Iolanda, care e ziua cea mai frumoasă a carierei tale sportive?" aș răspunde că nu e nici Roma, nici Tokio, nici Sofia, ci e ziua în care am izbutit să ridic șaptesprezece mii cinci sute de kilograme de fontă în două ore și jumătate, pentru ca apoi să execut pași săltați timp de jumătate de oră și să închei cu cîteva ture de stadion.

Emil Zatopek a spus odată că va fi învins de cel care va trudi mai mult ca el. Și eu l-am crezut pe marele Emil. Zatopek a alergat în fiecare seară, la Praga, cîte 20 de kilometri și mai mult, schimonosindu-se în fața a 20 000 de spectatori. Eu am avut spectatori mai puțini în sala Floreasca, dar am acceptat de asemenea ideea că picioarele unei săritoare în înălțime trebuie să suporte, mai ales dacă sînt mai fragile, serii de cinci semi-genoflexiuni cu o halteră de 120 de kilograme, care mi-a ros nenumărate tricouri de trening, chiar dacă le-am dublat cu pînză tare... O sută douăzeci de kilograme pe spate... Același spate care cu patru ani în urmă se chircea de durere, abia susținînd douăzeci și șapte de kilograme.

Da... N-a fost ușor. Nu e ușor să urmărești un joc de cifre de 15 ani. Nu! N-a fost ușor! În primul rînd pentru că adevăratul atletism înseamnă o continuă sihăstrie. Ron Clarke nu poate fi de altă părere.

Dacă sînt mîndră de ceva, e că nu mi-am făcut niciodată nici cea mai mică concesie. N-am scăpat niciodată prilejul de a îngreuia un exercițiu sau un obstacol. Pentru că am văzut, am simțit, am bănuit formidabila rentabilitate a acestei investiții. Fără aceste investiții n-aș fi zburat peste Pol și n-aș fi trăit seara de la Tokio. Ba mai mult! Stacheta, asemenea mașinii mele de scris, m-a tras mereu înainte. Cred că pînă și capacitatea de a privi încîntată Partenonul sau

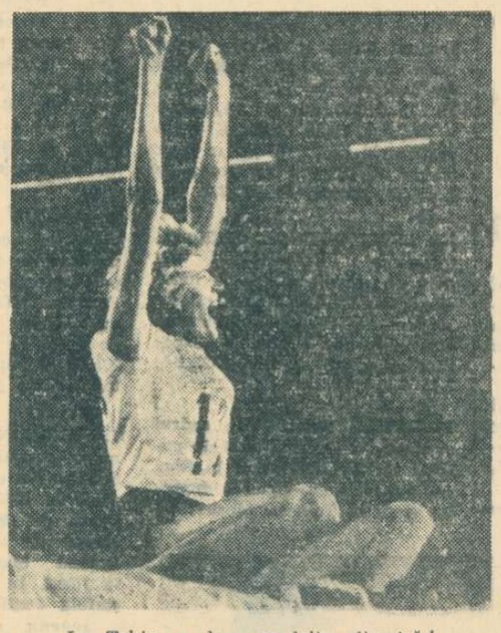

La Tokio, a doua medalie olimpică!

„Cina cea de taină" de la Milano e tot o răsplată acordată unei atlete care — nu zîmbiți! — s-a înălțat sufletește, sau cel puțin are impresia, în lupta inegală cu fonta halterelor.

Poate că uneori am fost obsedată. Spun poate... Dacă în cursul unui antrenament s-a întîmplat să prind un triplu salt de 10 metri și 6 centimetri — am dat o cifră la întîmplare — n-am putut părăsi sala de lucru înainte de a sări 10,07... Întotdeauna mi-am fixat repere. Deși de cele mai multe ori nu era cazul. Sînt mîndră — nu mi-e jenă s-o spun — că am făcut din dorința de întrecere un viciu.

Mulți sînt de părere că tendonul meu, astăzi zdrențuit, plătește — după atîția ani — polița semnată în alb în ziua în care am făcut nebunia de a ridica, într-o singură zi, șaptesprezece mii cinci sute de kilograme. N-aș putea pune mîna în foc că asta e cauza. Nu cred. Dar dacă-i așa, nu regret nimic. Sînt sigură că fără acest efort n-aș fi putut face mare lucru. Cine vrea cu tot dinadinsul să aibă o medalie olimpică de aur, nu are voie să se menajeze. Și nu are voie să evite chiar și riscul. La un moment dat ești prins în vîrtej și nu mai poți da înapoi.

Am auzit vorbindu-se, odată, într-un grup de prieteni, despre eroul preferat. Cineva a pomenit numele lui Hamlet. S-a vorbit și despre Andrei Bolkonski. Și despre Kio, din „Condiția umană"... Eu n-am intervenit, dar, dacă aș fi fost întrebată, aș fi răspuns fără ezitare: căpitanul Scott. Eroul meu preferat, căpitanul Scott, a murit în Antarctica. Și eu cred că a murit din cauza lui Amundsen. Scott se angajase în cursa spre Pol cu Amundsen deși știa că norvegianul are un avans. Și a forțat. A forțat! A forțat!! La întoarcere a plătit — zic eu — pentru tempoul pe care și l-a impus în drumul spre Pol.

Pentru mulți, ideea de a forța, ca în cazul lui Scott, e o probă de vanitate. Dar e oare o simplă vanitate?

În ceea ce mă privește, eu sînt îndrăgostită de această vanitate a eroului meu preferat. La urma urmei, un record sportiv e, dacă vreți, un act gratuit. Dar cîtă generozitate e în acest act gratuit!...

Odată și odată, recordul meu o să cadă. Poate că are de trăit mai puțin decît ne-am fi închipuit. Apariția Rittei Schmidt oferă, de pe acum, această posibilitate. Repet, însă, eu sînt în posesia unui record pe care nu mi-l poate lua nimeni. E vorba de un record absolut față de mine însămi. E recordul renunțărilor mele. Și nici nu știu dacă am merite prea mari în direcția asta. A fost, cum să vă spun, ca un vîrtej. Melbourne-ul... Cen Fen-iun... Cuvintele crainicului: „Vă rugăm liniște, sare Iolanda Balaș!"... Poate și faptul că odată, la Irkutsk, în inima Siberiei, un necunoscut m-a întrebat la aeroport dacă eu sînt Iolanda Balaș...

...Mai am doar cîteva rînduri.

Să vorbesc despre proiecte?

Cam tîrziu, la aproape 32 de ani.

Închei cu o speranță: aș vrea să cred că Virginia Bonci, cu al ei minunat 1,76, este, hai să zicem în proporție de 1 la 1000, și opera mea...

Sfîrșit